

บทบรรณาธิการ

รากเหง้าทางสังคมวัฒนธรรมเป็นภูมิหลังสำคัญที่ช่วยหล่อหลอมให้มนุษย์แต่ละบุคคลเติบโตขึ้นแตกต่างกันไป การศึกษาวิจัย “สืบค้น” ผลงานการ “สร้างสรรค์” ของผู้ประพันธ์ในแต่ละยุคสมัย จึงจะทำให้ประจักษ์ชัดถึงคุณค่าแห่งรากฐานมรดกทางปัญญาซึ่งผู้ประพันธ์นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการรังสรรค์ “ภาษาวรรณศิลป์” เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดในบริบทสังคมร่วมสมัยนั้น ๆ

วารสารวรรณวิทัศน์ฉบับ “สืบสรรค์วรรณศิลป์” ฉบับปีที่ 23 เล่มที่ 1 จึงได้รวบรวมบทความวิจัยจำนวน 5 บทความ ทั้งบทความทางด้านภาษาและวรรณกรรมไว้ ดังนี้

บทความเรื่อง “การสืบสรรค์วรรณคดีมรดกของไทยในกวีนิพนธ์ไทยสมัยใหม่” ของวชิราภรณ์ รุ่งโรจน์ชนาทิพย์ และ นิตยา แก้วคัลณา เป็นบทความที่แสดงให้เห็นถึงพลวัตของวรรณคดีมรดกของไทยที่ยังคงมิได้เลือนลางสูญหายไป แต่ยังคงเป็นพลังทางปัญญาที่วิสมัยใหม่นำมาใช้เพื่อสื่อความคิดในบริบทสังคมร่วมสมัยได้อย่างน่าสนใจ

บทความเรื่อง “มโนทัศน์เกี่ยวกับแม่น้ำในรวมบทกวีนิพนธ์ของ เรวดีร์พันธุ์พิพัฒน์” ของพิชามญฐ์ วรรณชาติ เป็นบทความที่แสดงให้เห็นถึงมโนทัศน์ของกวีที่ใช้แม่น้ำในการสื่อความคิด ซึ่งมาจากภูมิหลังวิถีชีวิตที่สัมพันธ์กับธรรมชาติ หลักคำสอนและประสบการณ์ของกวี ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นรากฐานสำคัญที่หล่อหลอมให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นอัตลักษณ์

บทความเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับภาพตัวแทนผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศในหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา : การศึกษาตามแนววาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์” ของศศิพิมพ์ ภูระหงษ์ และ ศิริพร รักดีผาสุข เป็นบทความที่แสดงให้เห็นว่าการเลือกใช้ภาษาในหนังสือเรียนมีส่วนในการประกอบสร้าง “ภาพตัวแทน” ของผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ การเลือกใช้ภาษา

ที่เหมาะสม จึงมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างการรับรู้และสร้างความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคม

บทความเรื่อง “กลวิธีโน้มน้าวใจในประเพณีเทศน์มหาชาติกัณฑ์มหาราช” ของธวัชมน เนียมนิล และ อภิลักษณ์ เกษมผลกุล เป็นบทความที่แสดงให้เห็นกลวิธีโน้มน้าวใจที่ใช้ในประเพณีเทศน์มหาชาติกัณฑ์มหาราช ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้พุทธศาสนิกชนผู้ฟังเทศน์ตระหนักถึงความสำคัญของประเพณี อันมีส่วนในการขับเคลื่อนประเพณีเทศน์มหาชาติให้สามารถดำรงอยู่คู่สังคมไทยภาคกลางได้ต่อไป

บทความเรื่อง “วรรณศิลป์และบทบาทของลมในคัมภีร์วายุปุราณะ” ของนาวัน โปษกรัญญ และ สยาม ภัทรานุประวัติ เป็นบทความที่ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าในด้านวรรณศิลป์และบทบาทของลมในคัมภีร์วายุปุราณะซึ่งเป็นปุราณะสำคัญที่ทำให้เข้าใจศาสนาฮินดู ไศวนิกายอันเป็นแหล่งข้อมูลหนึ่งซึ่งเป็นรากฐานความคิดความเชื่อที่ปรากฏในสังคมไทย

บทความทั้ง 5 บทความจึงเป็นการศึกษาที่ทำให้มองเห็นรากเหง้าแห่งความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้ประพันธ์ในแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจน

สุภาพร พลายเล็ก